

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Caput VII. Indulgentiæ quædam Missionibus propriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

III. An in Ecclesiis Seminariorum Societatis ubi variarum Nationum Alumni degunt, possit hæc Indulgentia validè ac licitè celebrari?

Respondet *Quintan. ibidem*, id probabilissimum videri. Quia illa sunt verè Ecclesiæ Societatis. Et quia illa Seminararia sunt simul Collegium, Domus, & habitatio Religiosorum Societatis, uti alia ejus Domicilia, quod ibidem fufius declarat: quamvis de Ecclesiâ principali res hæc certior habenda.

IV. An possit hæc Indulgentia Com. Gen. à Societate celebrari in Ecclesiâ seculari, & quid ad hoc requiratur?

Resp. ad I. affirmativè. Constat hoc ex tenore concessionis qui sic pergit: *Christi Fidelibus qui aliquam Societatis festu, vel quancumque aliam secularem Ecclesiam ubicumque existentem, unâ ex Dominicis cujuslibet mensis, &c. vifitaverint, & iis Dominicis in prædictis Ecclesiis Eucharistia Sacramentum sumperint, &c.*

Ad secundum, pro Ecclesiâ seculari in particulari deligenda, requiritur designatio Superioris principalis Societatis istius loci ubi Ecclesiâ secularis deligitur, & consensus Ordinarii &c. uti exprimitur in hac Concessionis clausula: *Et quoad Ecclesias seculares de licentia Ordinariorum locorum, illarumque Rectorum consensus agitur &c.* Circa hæc plurima in particulari fufè eluciat *Quintan. supra, Appendix Dub. 7. & 8. pag. 277. &c.*

CAPUT VII.

Indulgentiæ quædam Missionibus propria.

NOra, Uraliquis gaudeat privilegiis Missionarii, requiritur ut legitimo Superiori Missionis titulo destinetur ad terras infidelium, vel hæreticorum: non sufficit autem ut quovis modo in terris illis Pastoris aut Sacerdotis munus exerceat. Praxis hic habet ut Sacerdotes idonei, qui è Belgio v.g. in Hiberniam transeunt, pro quibusdam Missionariorum facultatibus ad Internuntium recurrant.

Primo itaque, Missionarii Regulares profecturi non tantum ad infideles, sed etiam ad partes hæreticorum v.g. in Hiberniam, Angliam, aut Hollandiam, lucrantur Plenariam omnium peccatorum Indulgentiam quando per celebrationem Missæ, aut sacram Synaxim itineri primò se accingunt: & iterum quando ad Missionis suæ locum pervenerunt. Concessit Paulus V. in Bulla edita anno 1606. §. 12.

II. Possunt iidem Missionarii post Concionem suis Auditoribus concedere Indulgentias 18. annorum & dierum 221. Item per Quadragesimam Feriâ 2. 4. & 6. largiri Indulgentias 136. annorum; uti patet ex Bullis Gregorii IX. Alexandri IV. Nicolai IV. quæ citantur in Comp. Minorum de Indulg. fol. 242.

III. Habent etiam plurimi Indulgentiam Altaris privilegiati, id est, ut quoties legunt Missam pro defunctis, toties liberent unam animam è purgatorio: uti variis concessit Urbanus VIII. & pro suis sapius obtinuit, & obtinet Præpositus Generalis Societatis.

IV. Possunt concedere singulis quos ad fidem converterunt, præmissâ Sacramentali confessione, Indulgentiam plenariam. Idem Urbanus VIII.

V. Regulares in Missionibus possunt fidelibus communicare, & publicare easdem Indulgentias quas

habent in partibus Catholicorum. Ita expresse declaravit Urbanus VIII. in Bulla, *Salvatoris*, data pro Clero & Religiosis Missionariis in fœderatis Belgii Provinciis die 5. Maji 1626. Et postea confirmata ab Alexandro VII. per suum Breve 20. Septembris 1656. ubi sic habetur §. 17. *Quoad publicationem Indulgentiarum, poterunt Regulares & Patres Societatis illas publicare quæ Ordines & Societas habet, & hæcenus habuit subsequerarum, &c.*

VI. Possunt etiam concedere Indulgentias Confraternitatum, & easdem in Missionibus institueri; uti in eadem Bulla declaratur §. 18. his verbis: *Quoad institutionem Confraternitatum & Sodalitatum permittet Vicarius Regularibus, & Patribus Societatis, illa quæ à Sede Apostolica approbata, & ab Ordinibus assignate sunt: ita tamen ut nemo astringatur, & tenetur ad particularas Confraternitates, vel ad Sacramenta ad illa Ordine solum percipienda.*

VII. Refertur concessio Urbani VIII. anno 1626. facta Missionariis Ordinis Minorum, ut possint per Hiberniam concedere omnibus existentibus in gratia plenariam Indulgentiam in omnibus Festis primæ, & secundæ Classis, & in mortis articulo, modò sermè in anno plenariam vite suæ confessionem instituerint. Hanc si durat participant Patres Prædicatores & alii quibus competit privilegiorum communicatio, nisi specialis restrictio accesserit.

VIII. Concessum est insuper Missionariis Societatis in Anglia, Hibernia, & Scotia anno 1580. 2. Aprilis, ut omnes Catholici pro prima vice quæ faciam Eucharistiam de eorum manibus acceperint, lucrarentur Indulgentiam plenariam.

Item, semel singulis mensibus in Templo, aut Scello Patrum Societatis Die Dominicâ ab ipsis designanda communicando, omnibus Christi fidelibus conceduntur Indulgentiæ plenariæ pro vivis, aut defunctis, sic ut possint animam à purgatorio liberare, vel sibi plenariam Indulgentiam lucrari. Erant Indulgentia singulis septenniis à Sede Apostolica renovari solet. Quando Societas habet duas Ecclesias intra eandem Urbem posse hanc Indulgentiam utrobique obtineri, cum *Hantino*, & *Quintanaduenâ*, existimat & deducit *GOBAT* de Indulgentiis Cap. 27. Num. 39. uti supra dictum pag. 173.

IX. Omnes Christi fideles verè Penitentes, & confessi, aut propositum habentes confitendi temporibus à Jure constitutis, qui vifitaverint Ecclesiam, & alia pia loca Societatis in diebus Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, nec aut diebus Veneris & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus usque ad octavam Paschæ, & imbi semel Pater & Ave recitaverint, & Verbum Dei, si illis prædicetur, devotè audierint, septem annos & totidem quadragenas de injunctis eis Penitentibus consequentur. Paulus III. in Compend. Privil. Soc. §. 24.

In Festo autem Circumcisionis quemcumque locum ad hoc designatum, ubi aliqui Societatis habitaverint, vifitantes, & quinquies Pater & Ave recitantes pro Ecclesiæ exaltatione, &c. conceditur Indulgentia plenaria in forma Jubilæi à Gregorio XIII. ibidem pag. 188. & à Paulo III. pag. 49.

Gregorius XV. in Bulla quæ incipit, *Pietatis*, concedit Societati ubi vis locorum pro docentibus, discipulis, & promoventibus in Catechismis doctri-

nam Christianam, Plenariam Indulgentiam semel in anno Die Festo ab Ordinario designando, in loco ubi doctrina Christiana traditur, ritè confessis & S. Eucharistia refectis. Item, Indulgentiam plenariam in mortis articulo, corde contrito saltem nomen Jesu invocando. Item, sumentibus SS. Eucharistiam singulis mensibus Indulgentiam 7. annorum & totidem quadragenas. Qui verò curabunt ut alii pueri, famuli &c. ad Catechesim accedant, ducentos dies Indulg. lucrantur. Et qui in diebus stationum Urbis Catechesim docuerint, aut discant, lucrantur Indulgentias stationum; quibus & alia in citata Bulla adjiciuntur.

Paucas pro noticia Fidelium Indulgentias, easque ex certioribus recensui, quas tamen omnes decretis Apostolicis conformari cupio. De cetero Curatores animarum tam seculares, quam Regulares in Missionibus plures habent Indulgentias suo vel Ordini, vel Ecclesie attributas prout eas à Sede Apostolica obtulerunt.

NOTA.

UT securius & majori cum noticia tam in prædictis, quam in reliquo Indulgentiarum omnium usu procedatur, commodum sane singulare me facturum arbitror, hic inferendo ex Romano exemplari postremum Sacre Congregationis Decretum à Romano Pontifice moderno probatum, & mandatum inviolatè servari anno 1678. ex quo authenticè, & in particulari colligi poterit, quænam Indulgentiæ sint abrogatæ, aut reprobatæ, & inde veræ, & prorogatæ facilius discerni; in quo passim plurimi dubiis maxime implicantur.

DECRETUM

De Indulgentiis recentè editum anno 1678.

Delato sapius fuisse ad Sacram Congregationem Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositam, Indulgentia quadam conficta, & omnino falsa, quæ per diversas Urbis Christiani partes circumferuntur: alia verò examinanda, quæ adhibito studio inventa sunt vel Apocrypha, vel à Romanis Pontificibus revocata, vel nulla, quod datum iis tempus præterisset: quarum quidem plurimæ, cum non facilem cognitionem habeant Christi fideles, harum verum minus periculos fallunt; qui spe Indulgentiæ, Remissionisque peccatorum suorum consequenda frustrantur. Quam obrem eadem Sacra Congregatio vehementer sapiens huic malo magis indices serpenti occurrere, Animarum profectui & Indulgentiarum dignitati consolare, plures illarum singulari diligentia colligi, & in Indices referri curavit.

Tales imprimis sunt illæ, ut asserunt, concessæ à Joanne II. & Sixto IV. recitantibus Orationem charitatis Jesu Christi Domini nostri, Precor te, piissime Domine, &c. Ab Urbano II. Ecclesie Sanctæ Mariæ, ut vulgo dici solet, Compagnola, & Sanctæ Victoriæ, ab Eugenio III. Revelationi de plaga in humero Jesu Christi factæ S. Bernardo, ab Innocentio III. Archi-Confraternitati, & Ordini Redemptoris, à Bonifacio IX. visitantibus Capellam Sancti Nicolai de Tolentino in ejus Festo. A Joanne XXII.

osculantibus mensuram plantæ pedis Beatæ Mariæ Virginis. Ab Alexandro VI. imagini Beatæ Mariæ, vulgo dictæ Lagherti, A Leone X. gestantibus Funiculum Sancti Francisci, primum in Urbe impressæ, deinde Mediolani anno 1663. suas tamen habent (& veras Confratres Archi-Confraternitatis Cordigerorum Sancti Francisci) recitantibus salutationem Angelicam ad pulsus horologii, & imagini conceptionis Mariæ Virginis Immaculatæ in circulo depictæ ejus pedibus luna subjecta est, A Pio IV. vel Pio V. Principi Senarum, A Clemente VIII. dicentibus Orationem, ô Magnum Mysterium, & Ecclesie Sanctæ Mariæ, quam vocant, Montis Serrati, Avennione impressæ, cum aliis pro Animabus Christi Fidelium defunctorum, impressæ Martii 20. Julii 1606. A Paulo V. cantantibus hymnum, te Matrem Dei laudamus, te Mariam Virg. confitemur &c. Vel si die Sabbati intererint cum idem canitur: Et Coronis, Rosariis, imaginibus & numismatibus, quæ Medallias appellant, ab eo benedictis, Federico Cardinali Borromæo supplicante Anno 1611. dum Ecclesia Romæ in honorem Sancti Caroli edificaretur: & ab eodem Paulo & Gregorio XV. dicentibus, Si lodato il Santissimo Sacramento, Laus Sanctissimo Sacramento. Ab Urbano VIII. in honorem ejusdem Sacramenti, precibus Cardinalis Magalotti: & Sacerdotibus, celebratâ Missâ, dicentibus, Ave Filia Dei Patris, Ave Mater Dei Filii &c. A Clemente X. recitantibus mane, meridie, ac vespere consuetam Antiphonam, Angelus Domini, &c. & in fine, Deo gratias & Mariæ: Ac demum alia à nonnullis Romanis Pontificibus tributæ, ut ajunt, Coronæ Mysteriorum Passionis Domini nostri Jesu Christi prece Magni Ducis Etruriæ.

Talis Indulgentia Sodalitatis Sancti Nicolai, quæ, repetitâ quinque Oratione Dominicâ, & Salutatione Angelica, unam liberari animam quolibet die à Purgatorii penis affirmant. Tales alia Perusii Confraternitatis Sanctorum Sebastiani, & Rochi, & Romæ Societatis Sancti Bernardi ad columnam Trajani: tales demum alia Crucesignatorum Sancti Eustorgii Mediolani, Arimini, & Bononiæ.

Ejus generis sunt & illæ concessæ, ut ajunt, Capellæ Rosarii in Ecclesia Sancti Antonii de Rovigo, seu Rodigii, vel Ecclesie Sanctissimæ Trinitatis Bergomi, aut Sancti Petri Montis Todoni in die Inventionis Sanctissimæ Crucis: vel gestantibus funiculum Sancti Francisci de Paula: vel celebrantibus Missas Sancti Augustini, aut alias quinque in honorem quinque festivitatum Beatæ Virginis, vel recitantibus Officium Sanctæ Francisce Romanæ, aut Antiphonam, ô Passio magna &c. in memoriam Passionis Jesu, aut Rosarium S. Annæ (quod congregatio Sacrorum Rituum non probat) aut orationem, quæ impressa cum imagine S. Annæ circumferri solet, Ave Gratia plena, &c. (quæ Oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis Beatæ Virginis Immaculatæ, quod asserunt à Paulo V. probatum fuisse, aut orationem, Deus, qui nobis in Sancta Synodone, &c. (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671. concessa precibus Ducissæ Sabaudie ad annos 25. cunctis in illius ditone degentibus) aut aliam, Ave Filia Dei, &c. post communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus SS. Eucharistia Sacramenti Nomen; Indulgentiæ

de in

eo gia

tia rursus 80000. annorum veteri de Tabula exscripta, quam in Basilica Lateranensi asservari affirmant, pro dicentibus Orationem illam verè piàm. Deus qui pro Redemptione mundi, &c. Tum quæ impressæ fuerunt Papæ anno 1670. sub hoc titulo, sommario delle Indulgentie concesse della Sanità di nostro Sig. Papa Leone X. all' Imagine della concezione della gloriosa Virgine Maria, vel Pisauri sub nomine B. Joannæ, anno 1608. evulgatæ, vel Barlettæ, seu Baruli à recitantibus quasdam, non sane malas Orationes, lucranda, vel Parmæ à visitantibus per quadragesimæ dies Ecclesiæ Tertii Ordinis S. Francisci, vel Pistorii, & Rastalla à recitantibus Orationem, Ave Sanctissima Maria, Mater Dei Regina Cœli, &c. Et aliæ in peculiari libro impresso descriptæ, quibus frui dicunt devotos Seraphicos, & Benefactores.

His annumerandæ sunt, quæ Crucibus Caravacensibus tributa dicuntur, vel Coronæ seu Stellario Conceptionis Virginis Immaculatæ, quod ex duodecim globulis præcariis constat, vel granis, crucibus, & Coronis Aloysii ab Ascensione Hispanæ Monialis Ordinis S. Claræ, vel mensuræ altitudinis Jesu Christi Domini nostri, vel imagini, aut mensuræ vulneris lateri ejus inflicti, vel orationi, ut ajunt, in sepulchro Domini nostri repertæ, & Indulgentiæ, ut ajunt, innixæ revelationi factæ Sanctis Brigittæ, Mechtildi, & Elisabeth, vel Beatæ Joannæ de Cruce, & concessæ, ut asserunt, granis, quæ aliquod ex tribus granis tetigerint extantibus penes Romanum Pontificem, Hispaniarum Regem, & Ministrum Generalem Fratrum Minorum Observantiæ S. Francisci.

Omnes verò, & singulas jam dictas Indulgentias Sacra Congregatio partim esse confictas, & plane falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, quæ nemini suffragari possunt; easque in futurum ullo loco, ut veras publicari, & lucrandas Christi fidelibus proponi vetat; foliaque, & libros, ubi sic proponuntur, seu asseruntur, omnino præcipit aboleri, nisi prædictæ Indulgentia fuerint diligenter expunctæ; nec ideo tamen vult alias, quas hoc decretum non continet, pro veris, & legitimis, taciteque probatis haberi.

Ac demum omnes Indulgentias concessas ante Decretum Clementis VIII. latum die 9. Januarii 1597. Coronis, granis, seu calculis, crucibus, & imaginibus Sacris, vel ante breve Pauli V. quod incipit, Romanus Pontifex &c. editum 23. Maji 1606. personis Regularibus quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, vel ante constitutionem 115. Clementis VIII. cujus initium, Quæcumque &c. & 68. Pauli V. incipientem, Quæ salubriter, &c. habitas per aggregationem, vel aliam communicationem ab Archi-Confraternitate ulla, Ordine, Congregatione, Societate etiam Jesu, Capitulo, vel Cœtu quocumque, vel ab eorum Officialibus, Superioribus, aliisque personis, vel persona etiam si eorum, vel ejus mentio specialis & individua faciendâ esset, nisi fuerint deinde Romani Pontificis auctoritate innovatæ, aut confirmatæ, nullius esse roboris, & momenti pariter declarat.

Porro Summa Indulgentiarum pro Congregationibus Doctrinæ Christianæ, Confraternitatibus Sanctissimæ Trinitatis, & Redemptionis captivorum, nominis Dei, Rosarii B. Mariæ de mercede captivorum, Mariæ de Monte Carmelo, Cincturæ S. Augu-

stini & S. Monicæ, nisi ab eadem Congregatione recognita, non permittuntur.

Indulgentias verò Stationum Urbis, quæ à Romanis Pontificibus singulari quodam beneficio vel communicata sunt, vel communicantur interdum aliquibus locis, ordinibus, aut personis, diebus tantum Stationum, in Missali Romano descriptis suffragari posse declarat: semel autem dumtaxat in die Penitentiæ Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam, vel aliud pium opus peragentibus lucriferi.

De quibus relatione facta per Secretarium ad Sanctissimam Sanctitatis suæ probavit, & inviolatè servari iussit. Datum Romæ 7. Martii 1678. Aloysius Cardinalis Homodeus. Loco † Sigilli, Michael Angelus Lucius Secretarius.

Die 12. mensis Martii 1678. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad varias Curias in campo Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Roebum de Stephanis SS. Domini nostri Papa Cæsar. Laurentium Segnus Magister Curforum.

Annotatio ad præcedentia.

Hic accuratè observandum, *Primo*, cujus Temporis, Loci, aut Personarum, Indulgentiæ sint abrogatæ, ne aliæ quæ apparere possint illis similes, pro revocatis accipiantur. *Secundo*, observandam clausulam exceptivam, quæ circa finem adduntur: *Nisi fuerint deinde Pontificis Romani auctoritate innovatæ, aut confirmatæ*: Item: *Nisi ab eadem Congregatione recognita non permittuntur*. Possent enim ex illis quædam à sancta Sede denuò confirmatæ, aut tunc cognitatæ, suum valorem, & robur obtinuisse.

Edita est pridem Bulla à Sixto V. anno 1606. revocans Indulgentias Regularibus pro ipsis concessas, & novas earum loco substituitens, quas accuratè refert, & explicat P. Matthæus de Moya in selectarum Quæstionum parte altera recentiori, Diss. 4. Quibus Plura si quis scire velit de hoc Auctore, virtute prædæ & doctrina celebri, & Serenissimæ Hispaniarum Regiæ Mariæ Annæ à sacris Confessionibus, considerare poterit recentem Tractatum à Daniele Campesodo diligenter elaboratum.

CAPUT VIII.

Praxis & forma Hæreticos Ecclesie Catholice reconciliandi.

Primò, Si hæreticus, qui cupit reconciliari Ecclesie, habeat justam causam dubitandi, an hæreticus inter hæreticos validè baptizatus, debet ante omnem Baptisum illi sub conditione conferri, cum hæc forma, Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris &c.

Secundò, Si Sacerdos, qui hæreticum reducit, non habeat facultatem extraordinariam, quæ requiritur ad absolvendum ab hæresi, debet cum remittere ad Episcopum, vel alium qui tale privilegium habet, ut ab hæresi, & excommunicatione illi adjuncta absolvat.

Tertiò, Debet instrui in punctis fidei, præsertim contentis in Symbolo Apostolorum, & in præcipuis Articulis, in quibus antea dissidebat ab Ecclesia Romana: quos invenies explicatos supra Tom. I. in Parte II. controversiarum fidei.